

Výjezdní seminář z obchodního práva  
Úsvit nové obchodněprávní judikatury?

13. – 15. dubna 2018

**O možnosti odstoupit od smlouvy o koupi vozidla pro rozpor  
skutečného a deklarovaného počtu kilometrů**

**Vladimír Sharapaev**

**3. ročník PF UK**

**Resumé**

Práce se věnuje problematice odstoupení spotřebitele od smlouvy o koupi vozidla v případě podstatného rozporu mezi skutečným a deklarovaným stavem najetých kilometrů. Soudy v rozhodnutích, z nichž tato práce vychází, řeší otázku, zda se prodávající – coby podnikatel – může zprostit odpovědnosti za takový rozpor tím, že na možnost existence rozporu kupujícího výslovně upozorní. Jde tedy o situaci, kdy předmět kupní smlouvy sice není v okamžiku předání v rozporu se smlouvou a má na první pohled vlastnosti v kupní smlouvě uvedené, jedná se však o rozpor tak zásadní, že si ho podnikatel vystupující z pozice profesionála všimnout měl a mohl.

Může se tedy obchodník s ojetými vozy zbavit odpovědnosti za vady prodáváného vozidla tím, že svoji odpovědnost smluvně vyloučí? Je vhodné vyžadovat od podnikatele záruku stavu vozu i v situaci, kdy mu žádný právní předpis povinnost kontroly vozidla neukládá? Je přiměřené, aby prodávající ručil za vady zboží, o kterých kupujícího výslovně informoval? Může kupující odstoupit od smlouvy i v případě, že o možných vadách zboží v momentě koupě věděl? Na tyto a další otázky vám za pomoci rozhodnutí Krajského soudu a Nejvyššího soudu České republiky odpoví tato práce.

## 1. Úvod a cíl práce

Tato práce se zabývá rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové z roku 2016 řešícím otázku práva spotřebitele odstoupit od smlouvy o koupě ojetého motorového vozidla pro rozpor skutečného a deklarovaného počtu najetých kilometrů.

Cílem práce je seznámit čtenáře a účastníky výjezdního workshopu z obchodního práva s problematikou řešenou ve výše uvedeném rozsudku, blíže rozebrat konkrétní okolnosti případu, jež vedly soud k přijetí rozhodnutí a posoudit praktické dopady rozhodnutí a jeho význam pro právo závazkové.

## 2. Právní názor soudu

Prodávající vystupující jako podnikatel v rámci své podnikatelské činnosti se nemůže zprostit odpovědnosti za rozpor mezi skutečným a deklarovaným počtem najetých kilometrů pouhým splněním informační povinnosti (upozorněním na možné vady), a to za předpokladu, že jde o rozdíl tak zásadní, že se musel odrazit v technickém stavu prodáváného vozidla a prodávající při vynaložení odborné péče, kterou lze od něho jakožto od profesionála vyžadovat, takový rozdíl spatřit mohl a měl.

## 3. Skutkové okolnosti

Smlouvou ze dne 10. 8. 2012 **žalovaná (prodávající)** převedla na **žalobce (kupujícího)** za sjednanou cenu ve výši 169.900 Kč vlastnické právo k osobnímu automobilu značky Škoda Octavia („**vozidlo**“). Kromě jiných znaků (např. barva, registrační značka) bylo vozidlo identifikováno stavem tachometru **82 415 kilometrů** s tím, že skutečný počet ujetých kilometrů nebyl zjištěn (v závorce k tomu poznámka „negarantujeme“). Podle článku 4.1 smlouvy vozidlo „*kupující kupuje ve stavu, jak si jej osobně či prostřednictvím jím určené osoby prohlédl, s vědomím, že se jedná o automobil použitý, opotřebený úměrně stáří a ujetým kilometrům*“. Přílohou kupní smlouvy byl protokol o zkušební jízdě a předání vozidla z 10. 8. 2012, který rovněž deklaroval stav tachometru (82 415 kilometrů) s poznámkou, že „*skutečný počet ujetých kilometrů nezjištěn (negarantujeme)*“. Počítačová deska byla shledána nefunkční a žalovaná uvedla, že „prodávající neodpovídá za případný nesoulad stavu tachometru s reálným počtem najetých kilometrů a v žádném případě negarantuje

počet ujetých kilometrů na tachometru prodáváného vozidla.“ Vozidlo bylo poprvé registrováno v České republice 14. 5. 2008. Dopisem z 27. 9. 2012, který byl žalované doručen 3. 10. 2012, žalobce od smlouvy odstoupil se zdůvodněním, že již v roce 2010 mělo vozidlo najeto **291 479 kilometrů**, což považoval za „*podstatný rozdíl ve vlastnostech předmětného vozidla, který navíc nelze odstranit*“. Současně vyzval žalovanou k vrácení kupní ceny do jednoho měsíce od doručení dopisu. Podle zprávy ŠKODA AUTO, a.s., z 11. 3. 2013 bylo vozidlo přijato k poslední servisní prohlídce 20. 9. 2010 a k tomuto dni činil stav ujetých kilometrů 291 479.

### 3.1. Relevantní ustanovení

Ustanovení §457, §597 §616 odst. 1 a §616 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb. (dále jen „**obč. zák.**“), §261, §262 odst. 1 a §409 zákona č. 513/1991 Sb. (dále jen „**obch. zák.**“).

### 3.2. Relevantní ustanovení v kontextu po rekodifikaci

Ustanovení §2085 a násl., §2161, §2164, §2169 a násl. a §2991 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „**OZ**“ nebo „**o.z.**“).

## 4. Odůvodnění a argumentace účastníků

### 4.1. Argumentace žalobce

Žalobce se [u soudu prvního stupně] domáhal zaplacení částky 169.900 Kč s úrokem z prodlení oproti vydání osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia. Jelikož ze zjištění žalobce uvedeného výše je zjevné, že předmětné vozidlo mělo v době prodeje skutečně najeto minimálně **3,5 násobně více kilometrů**, než bylo uvedeno ve smlouvě, jde o tak podstatný rozdíl ve vlastnostech předmětného vozidla, který nelze odstranit. Žalovaný sice ve smlouvě v uvedl, že skutečný počet kilometrů není garantován, **takové ujednání však shledává žalobce za neplatné** dle § 55 a § 56 obč. zák. (**ust. §1810 a násl. OZ** – závazky ze smluv uzavíraných se spotřebitelem). Žalobce přípisem ze dne 27.9.2012 od kupní smlouvy odstoupil a vyzval žalovanou k vrácení kupní ceny oproti vrácení předmětného vozidla, a to nejpozději do 3. 11. 2012. Žalovaný však zůstal nečinný.

## 4.2 Argumentace žalovaného

Žalovaný namítal, že při uzavírání kupní smlouvy a v samotné kupní smlouvě jednoznačným způsobem, nikoliv skrytě či nečitelně upozornil kupující na to, že skutečný počet ujetých kilometrů je nezjištěn, a tudíž i negarantován. Stejně tak učinil v protokolu o zkušební jízdě a předání vozidla, ve kterém zákazníka výslovně upozornil, že ani při vynaložení veškeré odborné péče není schopen vždy zajistit případnou manipulaci s počítadlem kilometrů předchozím majitelem. Z tohoto důvodu prodávající neodpovídá za případný nesoulad stavu tachometru s reálným počtem najetých kilometrů a že negarantuje počet ujetých kilometrů na tachometru prodáváného vozidla.

Nemůže tak být předmět koupě v rozporu s kupní smlouvou, neboť odpovídá tomu, co bylo ujednáno v kupní smlouvě. **Věc není rozporu s kupní smlouvou** dle § 616 odst. 3 obč. zák. (ust. §2161 a násl. OZ), **pokud kupující před převzetím věci o rozporu s kupní smlouvou věděl**. Žalobce tak v této věci věděl o tom, že palubní deska prodaného automobilu je nefunkční a počítadlo kilometrů neudává skutečný stav najetých kilometrů. Nevzniklo tak žalobci právo na odstoupení od smlouvy. Nelze ani dovozovat neplatnost takového ujednání dle § 55 a § 56 občanského zákoníku (ust. §1810 a násl. OZ). **Občanský zákoník dává prodávajícímu výslovné právo se zprostit odpovědnosti za vady prodávané věci, pokud její vadu předem kupujícímu sdělí** (zřejmě myšleno ust. §2161 odst. 1 písm. a) a §2164 OZ), to se v dané věci stalo, ujednání o nesouladu v počtu najetých kilometrů vymezuje předmět plnění smlouvy. Odkázal dále na závěry vyplývající z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 8As 70/2015-56, které se skutkově podobá souzené věci.

Kupní smlouva uvádí, že počet najetých kilometrů nebyl zjištěn. Tím je spojena informační povinnost prodávajícího, která nemůže být vykládána k jeho tíži. Jde o vyjádření, které fakticky vypovídá o vlastnostech prodáváného zboží, a proto nemůže být pojmově postiženo neplatností. Toto vyjádření je pregnantní, srozumitelné a žalobci muselo být pochopitelné. Ve výsledku pak není možné po žalovaném požadovat, aby ověřil počet najetých kilometrů, neboť v České republice v době prodeje ani nebyla certifikační autorita, která by poskytovala zaručené informace o najetých kilometrech všech vozidel. Ani společnost CEBIA spol. s r.o. negarantuje stoprocentní správnost dat, jimiž disponuje. Taková povinnost pak rozhodně nevyplývá ze žádného právního předpisu.

#### 4.3 Argumentace soudu a odůvodnění

Odvolací soud při svých úvahách vycházel ze závěrů Nejvyššího soudu České republiky ve obsažených v rozhodnutí sp. zn. 8 Tdo 728/2014, kde vyjádřil, že **počet ujetých kilometrů je při prodeji motorového vozidla je jednou z podstatných skutečností určujících výši jeho prodejní ceny. Cenu a atraktivnost ojetého vozu určuje především technický stav, rok výroby a intenzita s jakou byl používán předchozím majitelem**<sup>1</sup>. O těchto skutečnostech dobře odpovídá stav počítadla kilometrů. Nejvyšší soud se dále v rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 2516/2009, se vyjádřil ke splnění instruktážní povinnosti, která tíží prodávajícího. Nezbytnou je aplikace principu proporcionality, tj. klást na výrobce pouze požadavky rozumné, přiměřené okolnostem, nikoliv požadavky nepřiměřené. To platí i pro posouzení otázky, o jakých nebezpečích, vyplývajících z nesprávného použití nebo údržby výrobku, je prodávající povinen spotřebitele poučit.

Soud souhlasí se žalovaným v tom, že mu (žalovanému) žádný právní předpis neukládá povinnost prověření a zjišťování skutečného stavu počtu ujetých kilometrů. Žalovaný seznámil žalobce s počtem ujetých kilometrů, který byl označen na tachometru, na palubní desce a uvedl, že nemůže počet ujetých kilometrů zjistit a ani garantovat. V řízení však bylo prokázáno, že stav uvedený na tachometru prodávajícího vozidla a uvedený v kupní smlouvě, neodpovídá skutečnému počtu ujetých kilometrů, kdy byl více než 3,5 násobně vyšší (82 415 km oproti více než 300 000 km).

Soud tedy dospěl k názoru, že žalovaný, vystupuje při prodeji jako profesionál, **mohl a měl dostat svým povinnostem profesionála a být schopen rozpoznat diametrální rozdíl mezi deklarovaným a skutečným počtem ujetých kilometrů a na konkrétní znaky toho, že vozidlo má výrazně vyšší počet ujetých najetých kilometrů, než je deklarováno, zákazníka řádně upozornit.** V daném případě nejde o relativně malý rozdíl v počtu udávaných a skutečně najetých kilometrů, nýbrž o rozdíl zásadní. Takový rozdíl je potřeba považovat za tak zásadní, že se musel odrazit v technickém stavu prodávajícího vozidla a prodávající při vynaložení odborné péče, kterou lze od něho vyžadovat jako od profesionála, měl zjistit rozdíly ve stavu automobilu a na tyto rozdíly žalobce jakožto spotřebitele výslovně upozornit. Pouze tímto způsobem by bylo možné uvažovat, že došlo ke splnění informační povinnosti

---

<sup>1</sup> Z rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 8 Tdo 728/2014

dle § 597 obč. zák. (§1811 odst. 1 OZ), tedy že byl žalobce upozorněn na vadu vozidla spočívajícího v tom, že počet udávaných kilometrů nemůže obstát, neboť tu jsou konkrétní znaky na předmětném vozidle, které naznačují výrazně vyšší počet ujetých kilometrů ve skutečnosti.

Soud dále výslovně upozorňuje na to, že **takový názor neplatí obecně**: posuzovat odchylku mezi skutečným stavem ujetých kilometrů a stavem udávaným v kupní smlouvě či na tachometru vozidla je třeba ad hoc, dbaje přitom zásad proporcionality a přiměřenosti.

## 5. Vztah k doktríně a judikatorní vývoj

### 5.1 Vztah k doktríně a situace po rekodifikaci

Z hlediska právně-teoretického problematiku řešenou v uvedeném rozhodnutí zařadíme spíše do práva občanského nežli do práva obchodního. Obchodněprávní prvek se strany do celé záležitosti pokusily vnést tím, že předmětnou smlouvu uzavřeli v režimu [v té době platného] obchodního zákoníku<sup>2</sup>. S tímto právním „dilematem“ se však soudy obou instancí vypořádaly hned na začátku, a to deklarací, že se z podstaty věci jedná o smlouvu spotřebitelskou<sup>3</sup>. V oblasti občanského práva tyto právní otázky nepochybně zařadíme do práva závazkového. V daném případě se tedy jedná o otázky (i) náležitostí řádného splnění informační povinnosti podnikatelem a (ii) možnosti odstoupit od smlouvy i v případě, kdy stav věci k okamžiku předání není v rozporu se smlouvou.

V otázkách vadného plnění doktrína klasicky vychází z teorie zproštění smluvní strany odpovědnosti za vady, na které druhou smluvní stranu patřičně upozorní a se kterými taková smluvní strana bude dostatečně srozuměna<sup>4</sup>. „Dostatečným srozuměním s vadou“ teorie dále rozumí informování, jež umožňuje smluvní straně uvědomit si všechny následky, které se na vadu mohou pojít, např. že auto s nefunkčními světly je sice pojízdné, však se nesmí

---

<sup>2</sup> Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

<sup>3</sup> Soudy obou stupňů vycházely z materiálního pojetí spotřebitelských smluv, kde se jedná o smlouvu, ve které máme podnikatele uzavírajícího smlouvu v rámci své podnikatelské činnosti na jedné straně a spotřebitele coby nepodnikatelského subjektu na straně druhé. Podle §262 odst. 1 obch. zák. se strany mohly dohodnout, že jejich závazkový vztah se bude řídit obchodním zákoníkem. Taková dohoda však může být prohlášena za neplatnou v případě, že směřuje ke zhoršení právního postavení účastníka smlouvy, který není podnikatelem – spotřebitelem.

<sup>4</sup> RABAN, Přemysl. Občanské právo hmotné: relativní majetková práva. Brno: Václav Klemm, 2013. ISBN 978-80-87713-10-5.

provozovat atd. V případě, že si kupující dopady takové vady neuvědomuje, resp. nemůže uvědomovat, informační povinnost prodávajícího splněna není<sup>5</sup>.

V daném případě dle názoru autora jde o mírné vybočení z klasické teorie vadného plnění, jelikož předmětné vozidlo skutečně bylo předáno ve stavu alespoň de iure odpovídajícím smlouvě. Nelze však ignorovat fakt, že jde o specifický případ a že soud vycházel z konkrétního právního jednání stran a dále uvedl, že se podobné řešení nedá zobecnit. Tendence po rekodifikaci směřují ke kladení stále větších nároků na podnikatele coby profesionála ve svém oboru<sup>6</sup> a dalo by se tedy říci, že postavení spotřebitele se v tomto ohledu po vstupu občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. ještě více posílilo, a to v neposlední řadě díky místy až poněkud agresivní spotřebitelské normotvorbě Evropské unie<sup>7</sup>.

## 5.2 Judikatorní vývoj

Předmětné rozhodnutí sice neprolomuje (a ani nemůže v pravém slova smyslu prolomit) ustálenou rozhodovací praxi soudů v tom smyslu, že by přišlo s diametrálně novým řešením dříve již judikovaného právního problému, je však unikátní co do skutkových okolností, od kterých se závěr soudů odvíjí. Soudy podobné záležitosti (tzv. autobazarové spory) sice řešily – viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 8As 70/2015-56, nikdy předtím se však nejednalo o situaci, kde by rozdíl mezi skutečným a uvedeným stavem byl tak markantní, že by dokázal přehodit váhy bohyně Justicie na druhou stranu.

Rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích však tento zoufalý spor neskončil: celá věc se v tomtéž roce dostala na stůl 33. senátu **Nejvyššího soudu České republiky, jenž v dovolacím řízení rozsudkem ze dne 15. 9. 2017<sup>8</sup> názory soudů obou instancí potvrdil a dovolání žalovaného zamítl.** Nejvyšší soud se zcela ztotožnil s názorem obou soudů a deklaroval, že Pokud je v kupní smlouvě vozidlo identifikováno tachometrovým náběhem kilometrů, tak jeho technický stav musí odpovídat – kromě jiných

---

<sup>5</sup> Jan Dvořák, Jiří Švestka, Michaela Zuklínová a kolektiv. Občanské právo hmotné 1 - Díl první: Obecná část. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-187-3.

<sup>6</sup> Vláda, Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

<sup>7</sup> Srov. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES Text s významem pro EHP, Směrnice Rady ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (93/13/EHS) aj.

<sup>8</sup> Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 9. 2017, sp. zn. 33 Cdo 5153/2016

znaků – také ujetým kilometrům. Prodávající vystupující jako podnikatel v rámci své podnikatelské činnosti se nemůže zprostit odpovědnosti, že tomu tak není, tj. nepoměřovat celkový technický stav vozidla tachometrovému náběhu uvedenému ve smlouvě, i když má pochybnosti o skutečném počtu ujetých kilometrů a ty uvede v kupní smlouvě (vše za předpokladu, že rozdíl mezi deklarovaným stavem v kupní smlouvě a následně zjištěným skutečným stavem ujetých kilometrů je zásadní).

Dá se tedy říct, že tímto rozhodnutím Nejvyššího soudu, nesoucím oproti soudům nižších stupňů poněkud větší autoritu, se rozhodovací praxe soudů v podobných záležitostech ustálila.

## 6. Zhodnocení a závěr

Z hlediska přínosnosti rozhodnutí považuji za přínosné: rozsudky soudů obou stupňů a na ně navazující rozhodnutí soudu Nejvyššího judikují problém unikátní z hlediska skutkových okolností, jenž se dříve neřešil, což mj. uvádí i sám Nejvyšší soud<sup>9</sup>. Soudy tak do jisté míry posílily právní jistotu kupujícího spotřebitele a vyjádřily právní názor, jenž v budoucnu poslouží jistým vodítkem pro výklad závazkových právních jednání a posouzení podobných situací.

Argumentace soudů je přesvědčivá, logická a nerozporná. V otázce zproštění smluvní strany odpovědnosti za vady, na které druhou smluvní stranu výslovně upozorní, soud zřejmě klade kvalifikovanější požadavky na podnikatele, který by zde z povahy své činnosti, coby profesionál, měl přistupovat obchodu s větší obezřetností. Názor žalovaného, že „(...) *pokud by obstál závěr okresního soudu, ve svém důsledku by se prodávající nemohl zprostit odpovědnosti za vadu, ač o ní ví a výslovně na ní kupujícího upozorní*“ zde není relevantní z toho důvodu, že závěry soudu vychází ze zjištění, že žalovaný tuto informační povinnost nesplnil. Soud tedy z uvedeným závěrům dospěl výkladem ustanovení smlouvy ve prospěch spotřebitele, nikoliv výkladem právním. Ustanovení smlouvy o tom, že se skutečný stav kilometrů může lišit od stavu uvedeného ve smlouvě soud vykládá tak, že se musí jednat o

---

<sup>9</sup> Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 9. 2017, sp. zn. 33 Cdo 5153/2016: „(...) Dovolání je přípustné, protože rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, závisí na vyřešení otázky hmotného práva, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena (§ 237, § 239 o.s.ř.), a to odpovědnosti prodávajícího za to, že prodávaná věc (osobní automobil identifikovaný – mimo jiné – tachometrovým stavem ujetých kilometrů) je při převzetí kupujícím ve shodě s kupní smlouvou (§ 616 odst. 1 obč. zák.).“

rozdíl nepatrný, nikoliv více než 3,5 násobný. V případě aplikace teorie „disclaimerů“, na kterou apeluje žalovaný, by se tedy otevřela dvířka pro tisíce podvodníků [nejen] s ojetými vozy, kteří by se mohli snadno zprostit jakékoliv odpovědnosti prostřednictvím pouhého prohlášení o tom, že se stav najetých kilometrů (či cokoliv jiného) může lišit od skutečného.

Opatrnost soudce v tomto případě nepochybně svědčí o jeho srozuměním s rizikem založení precedentu, jenž by kladl na podnikatele neunesitelné nároky, kde by podnikatel ručil za veškeré vady. Takový soudcův „disclaimer“ obsažený jak v rozhodnutí odvolacího soudu, tak v rozhodnutí soudu dovolacího tedy jasně vyjadřuje, že takový závěr neplatí obecně a nemůže tedy být vytržen z kontextu a bez dalšího se používat jako právní věta.

## 7. Prameny

### Odborná literatura:

- HULMÁK, Milan, BEDNÁŘ, Václav, BEZOUŠKA, Petr, BOHMAN, Ludvík, DOBROVOLNÁ, Eva, DOLEŽAL, Tomáš, ELEK, Štefan, HANDLAR, Jiří, HAVEL, Bohumil, HORÁK, Pavel, CHALOUPKOVÁ, Helena, KABELKOVÁ, Eva, KASÍK, Petr, KOTÁSEK, Josef, LIŠKA, Petr, MACEK, Jiří, ONDREJOVÁ, Dana, PETROV, Jan, PIHERA, Vlastimil, SEDLÁČEK, Dušan, SEDLÁČEK, Pavel, SELUCKÁ, Markéta, SIMON, Pavel, SVOBODA, Lukáš, TRUBAČ, Ondřej, VÍTOVÁ, Blanka, WAWERKOVÁ, Magdalena. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 525. ISBN 978-80-7400-287-8.)
- Občanský zákoník: komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-630-3.
- Občanský zákoník : komentář 6 Závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář. [s.l.]: Beck ISBN 9788074002878.
- Vláda, Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
- Jan Dvořák, Jiří Švestka, Michaela Zuklínová a kolektiv. Občanské právo hmotné 1 - Díl první: Obecná část. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-187-3.
- RABAN, Přemysl. Občanské právo hmotné: relativní majetková práva. Brno: Václav Klemm, 2013. ISBN 978-80-87713-10-5.

### Normativní právní akty:

- Zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník
- Zákon č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník

- Zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník

#### Judikatura:

- Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 4. 2016, sp. zn. 23 Co 45/2016
- Rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. 12. 2015, č.j. 24 C 78/2012-163
- Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 9. 2017, sp. zn. 33 Cdo 5153/2016
- Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 02. 7. 2014, sp. zn. 8 Tdo 728/2014
- Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 2. 2012, sp. zn. 25 Cdo 2516/2009
- Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 22. 10. 2015, č.j. 8As 70/2015-56

#### Internetové zdroje:

- Rozdíl mezi stavem ujetých kilometrů uvedeném v kupní smlouvě a skutečností.

Profiprávo.cz [online]. Copyright © 2005 [cit. 03.04.2018]. Dostupné z:

[http://www.profipravo.cz/index.php?page=article&id\\_category=11&id\\_article=260234&csum=93ce54e7](http://www.profipravo.cz/index.php?page=article&id_category=11&id_article=260234&csum=93ce54e7)